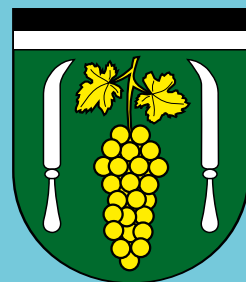

STARÝ PODDVOROV

ZPRAVODAJ OBECNÍHO ÚŘADU
LÉTO 2023

Krojované hody

STARÝ PODDVOROV

4.-7. SRPNA 2023

Pátek 4.8.2023

20:00 - předhodová diskotéka

Hraje DJ Štěpán Brück 150,-

Sobota 5.8.2023

19:00 - beseda u cimbálu

Hraje CM Stupava 150,-

Neděle 6.8.2023

9:00 - hodová mše svatá v kostele
sv. Martina

14:00 - průvod obcí od křižovatky

16:30 - zábava pod zeleným

Hraje DH Tůfaranka 180,-

Pondělí 7.8.2023

19:00 - průvod obcí od křižovatky

19:30 - zábava pod zeleným

Hraje DH Bojaně 150,-

Těší se na vás stárci

Lukáš Vymyslický

Klára Gulisová

Karolína Zavadilová

Viktor Fiala

a Poddvorovská chasa

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, začátek letošního jara byl velmi pozvolný, čemuž odpovídaly i příjemné teploty. V noci bylo 8 – 13 °C, přes den pak vystoupaly na 15 °C, později až na 23 °C. Po dlouhé pauze jsme zažili konečně déle trvající srážky, které přinesly tolik očekávanou vláhu do naší krajiny. Jak vydatně přšelo, o to více rostla tráva a ostatní zeleň. Zaměstnanci obce se činili, aby neustálé přírůstky zelené hmoty zvládali. Na tomto místě jim chci za to alespoň já poděkovat. Nutno připomenout, že mimo údržbu zeleně mají na starosti i další činnosti. Naší prioritou v sečení jsou veřejné prostory v intravilánu obce a následně až potom ostatní plochy a pozemky. U zaparkovaných aut v zelených plochách mají zákaz provádět sečení, aby nedošlo k poškození zaparkovaných vozidel. Pokud se tam vrátí a vozidlo opět stojí v trávě, sečení neprovedou. Následně nás pak občané upozorňují, že necháme tento prostor zarostený. Určitě by nám to pomohlo, kdyby majitelé takto parkujících vozidel alespoň tu trávu posekali, nebo ať parkují na vlastních pozemcích.

Od vydání posledního zpravodaje uplynulo půl roku. V tomto období jsme se mimo jiné věnovali přípravě na zahájení výstavby inženýrských sítí v lokalitě Újezd. V zimě bylo vydáno územní rozhodnutí pro umístění stavby a následně bylo zadáno zpracování projektové dokumentace pro provedení stavby. Zpracovatelem projektové dokumentace a rozpočtu byla na základě výběrového řízení spol. Jančálek s.r.o., Břeclav a to v ceně 756 250 Kč. Předpokládaná částka dle zpracovaného rozpočtu na výstavbu infrastruktury pro 12 rodinných domů činí

cca 31. mil. Kč. Ještě před dvěma lety byly odhadované náklady do 20 mil. Kč. Díky všeobecnému nárůstu cen nejen ve stavebnictví jsme zvýšení ceny předpokládali. Náklady na výstavbu mohly být o 12 mil. Kč menší, ale na základě vyjádření Povodí MORAVY, které se nesouhlasně vyjádřilo k výstavbě jednotné kanalizace, jsme byli nuceni „utopit v zemi“ 12 mil. Kč pro vybudování oddělené dešťové kanalizace. Ta bude zároveň plnit retenční požadavky na regulovaný odtok srážkové vody do kanalizace. V červenci a srpnu by mělo proběhnout výběrové řízení na zhotovitele stavby a pokud to půjde dobře, počítáme, že v září tohoto roku bychom mohli předat staveniště zhotoviteli. Pokud bude počasí přát, do konce roku by měly být dokončeny výkopové práce a pokládka sítí. Na jaře pak předpokládáme výstavbu asfaltové komunikace. Vzhledem k mezinárodní situaci a odklonu od fosilních paliv, pracujeme s myšlenkou neprovedení pokládky plynu, což by ušetřilo v nákladech cca 1,5 mil. Kč. Dále se v této fázi nepočítá s realizací výstavby chodníků, na ty dojde řada, až bude lokalita zastavěna z cca 80 %.

Majitelé sousedních pozemků nemusí mít obavy o svoji úrodu, jakmile bude vybrán zhotovitel a bude znám harmonogram prací, budou majitelé informováni o zahájení a předpokládaném harmonogramu postupu prací.

Na jaře bylo nutno provést demolici stodoly, na jejímž místě je plánované napojení lokality na stávající komunikaci. Samotná demolice probíhala na přelomu měsíce února a března a byla rozdělena do dvou kroků. Nejdříve proběhlo odstranění střešní krytiny a krovv, kterou prováděla společnost

STAK-D, s.r.o., Domanín. Trámy v dobrém stavu byly očíslovány a uskladněny pro případné další použití a následně proběhlo ruční rozebrání cihelného zdiva, které provedla spol. Inženýrské stavby Hodonín. Celkové náklady na odstranění stodoly činily 230 002 Kč. Očištěné cihly byly nabídnuty zájemcům za cenu 10 Kč za kus. Prodejem cihel se do rozpočtu vrátilo celkem 54 130 Kč. Na demolici stodoly navazovalo statické zajištění sousedního objektu RD č.p. 191, které bylo provedeno na základě statického posouzení a demoličního rozhodnutí. Realizaci zajistila společnost J2L Consult s.r.o., Hodonín v ceně 218 946 Kč.

Zastupitelstvo na základě návrhu paní místostarostky projednalo a následně schválilo cenovou nabídku na zpracování architektonické studie veřejného prostranství na místě bývalého kina u Zvonice a okolních travnatých ploch u základní školy. Zpracovatelem studie je spol. KEEO4DESIGN s.r.o., Brno v ceně 96 050 Kč bez DPH. Doufáme, že jejich návrhy budou kvalitní a dodají patřičnou důstojnost prostoru, kterému dominuje kulturní památka Zvonice.

V měsíci květnu byly podány žádosti o dotaci na výstavbu fotovoltaické elektrárny na budovách obecního úřadu a čističky odpadních vod. Čekáme na rozhodnutí poskytovatele dotace a chtěli bychom dílo realizovat co nejdříve. Celkový objem investic cca 1,5 mil. Kč, dotace by měla činit cca 50 %. Cílem obou projektů je snížení energetické náročnosti zvláště u ČOV, kde náklady na energie jsou, tak jako všude u čistíren, enormní a tvoří 50 % ceny za stočné.

Na letošní rok byla připravována I. etapa výměny části veřejného osvětlení za úsporná LED svítidla.

Podali jsme žádost o podporu na Jihomoravský kraj. Bohužel jsme nebyli úspěšní, a to z důvodu velikosti obce, kdy jsme neměli šanci získat lepší bodové ohodnocení a vyčerpání alokované částky. Kraj alespoň podpořil menší obce, které by nebyly tuto výměnu schopny ze svých rozpočtů realizovat.

Další plánovanou akcí je čištění, monitoring, geometrické zaměření, pasportizace a vyhodnocení stavu kanalizace v obci. Jedná se o nezbytnou součást odpovědného plánování oprav a zákonem danou povinnost tvorby prostředků pro obnovu kanalizační infrastruktury.

V době psaní tohoto článku je připravováno výběrové řízení.

Co říci závěrem, je polovina léta, tak si ho užijte! Načerpejte novou energii na dovolených, dětem přejí pohodový zbytek prázdnin, stárkům a chasě klidné a veselé hody a vydařené počasí.

Ing. Ivo Padalík, starosta

■ DĚTI Z MŠ NA VÝLETĚ

V letošním roce se děti z mateřské školy vydaly na výlet do zoologické zahrady v Hodoníně. Měly možnost nahlédnout do světa nejen exotických zvířat, ale také afrických šelem. Velký úspěch u dětí sklidil nový pavilon exotických ptáků, který připomínal tropický deštný prales. Nejvíce však děti zaujalo dovádění šimpanzů a krmení tygrů, které se jim podařilo shlédnout.

ROZLOUČENÍ S PŘEDŠKOLÁKY

Vždy, když něco končí, něco nového také začíná. A tak jsme se letos opět rozloučili se 14 předškoláky, kterým přejeme šťastný vstup do nové životní etapy.

Na rozloučení jsme připravili pro děti i rodiče spoustu zábavy. Největším dobrodružstvím však byla kouzelná noc v mateřské škole, které předcházelo vystoupení všech dětí z mateřské školy.

Chtěli bychom všem rodičům poděkovat za výbornou spolupráci, velmi si toho vážíme. Přejeme vám i vašim dětem pohodové prázdniny, hodně sluníčka a krásných zážitků.

Kolektiv pedagogů MŠ

CO NOVÉHO VE ŠKOLE

V naší škole se stále něco děje. Nový rok jsme odstartovali projektem z Operačního programu Jan Amos Komenský Šablony pro MŠ a ZŠ I. Po schválení žádosti naše organizace obdržela 841 067,- Kč. Tyto finanční prostředky budou použity přednostně na inovativní formy výuky a vzdělávání v základní a mateřské škole a další vzdělávání pedagogických pracovníků.

Na konci ledna, když děti dostaly vysvědčení za I. pololetí školního roku, se v naší škole uskutečnilo muzikálové vystoupení. Sólisté agentury Bel canto pod vedením pana Břetislava Vojkůvky připravili pro naše děti zábavný koncert s hudebně - pohybovými aktivitami.

Ve středu 15. února 2023 přijel k nám do školy Mgr. Tomáš Gabriel Roblík. Pan Roblík děti poutavým vyprávěním seznámil s životem včelího společenstva a dělbu práce ve včelím úlu. Největším zážitkem pro děti bylo vidět živé včely přes sklo přímo ve včelím úlu. Mohly si vyzkoušet včelařskou kuklu a rukavice. Osahaly si včelí plásty a vosk a úplně nakonec ochutnaly včelí med. Beseda i workshop byly pro děti velkým přínosem. Odcházely spokojené a plné nových informací a zážitků.

Pár dnů nato zjišťovali žáci 4. a 5. ročníku, kde se bere energie během výukového programu paní Taťány Bajákové.

V březnu jsme ještě zvládli tradiční ekologickou akci Den vody a divadelní představení „Krysáci a ztracený Ludvík“, ve kterém účinkoval soubor ZA2 Praha. Představení bylo plné písniček, tanců a humoru.

První dubnovou sobotu se v naší škole konaly Jarní dílny. Děti i rodiče si mohli vyzkoušet aranžování a tvoření jarních dekorací, vyrábění velikonočních figurek z marcipánu či malování vajíček. Velký zájem byl také o malování na obličej a pletení velikonoční pomlázky. K zakousnutí si mohli návštěvníci koupit nejrůznější velikonoční perníčky, cupcaky a mnoho dalších oblíbených cukrovinek. Jarní dílny patří již k tradičním akcím naší školy, kdy za spolupráce s rodiči a dalšími obyvateli Starého Poddvorova rozzáříme naši školu jarními dekoracemi. Navázali jsme na tradici a nazdobili stromy a keře v parku u obecního úřadu namaľovanými velikonočními vajíčky.

V neděli 23.4.2023 jsme uspořádali v kulturním domě karneval. Přišlo velké množství dětí v krásných kostýmech a ani rodiče se nenechali zahanbit. Se svými dětmi se zapojili do soutěží i tance. Atmosféra byla výborná. O občerstvení se nám postarala paní Naďa Zavadilová se svým stánkem, paní učitelky z mateřské školy vytvořili fotokoutek. Pro všechny byla připravena tombola. Na tu nám přispělo Sdružení rodičů,

obec Starý Poddvorov a Nový Poddvorov. Novinkou bylo letos představení a krátké vystoupení dětí z mateřské školy. Jako každý rok jsme připravili rozloučení s žáky 5. ročníku. Pod vedením p. uč. Stávkové předvedli úžasné vystoupení a provedli nás svými oblíbenými písničkami od mateřské školy až po současnost.

Na začátku května si předškoláci z naší mateřské vyzkoušeli, jak jim to ve škole půjde. Ráno začali čtením, potom měli matematiku a po svačince si zopakovali hravou formou angličtinu. Tuto akci jsme nazvali Škola nanečisto.

V týdnu od 22. do 26. května se děti ve školní družině pilně věnovaly dopravní výchově. Odměnou jim byl malý výlet na kolech po cyklostezce směrem na Dolní Bojanovice se zastávkou na ranči Hrabínka. Všechny děti, i ty nejmladší z 1.ročníku, cestu zvládly na výbornou a dokázaly, že jsou zdatní cyklisté a ovládají pravidla silničního provozu. Na ranči si prohlédly domácí zvířata a jejich mláďata, mohly si pohladit koně a psy.

Předtančení našich žáků na plese rodičů je hezkou tradicí, kte-

rou si děti i jejich rodiče vždycky moc užijí. V dlouhých květinových šatech tančilo deset děvčat a v černých košilích s barevným motýlkem deset chlapců. Předtancení s dětmi nacvičila paní učitelka Stávková, která si nakonec s dětmi i zatančila.

Dětem jsme k jejich svátku zorganizovali Pohádkovou cestu Poddvorovem. Tuto akci jsme po několika letech oprášili, a to velmi úspěšně. Cesta, která začínala u školy, vedla poddvorovskými uličkami a byla plná pohádkových postav, které měly pro děti připraveny úkoly. Na stanovištích byli žáci 5. ročníku a paní učitelky ze základní i mateřské školy. Kdo cestou úspěšně prošel, mohl strávit zbytek odpoledne skákáním na skákacích hradecích.

Pro školní výlet jsme dětem letos vybrali Macochu a Punkevní jeskyně. Děti se svezly vláčkem k lanovce a ta nás vyvezla nahoru, kde jsme mohli obdivovat krásný

výhled a Macochu. Po dobrém obědě následovala prohlídka Punkevních jeskyní. Dětem se velmi líbila plavba na lodičkách, kterou prohlídka končila.

Týden jsme uzavřeli akcí pro naše pářáky nazvanou „Zpět v čase“. Pět chlapců a dvě děvčata strávili odpoledne v mateřské škole. Absolvovali spoustu zajímavých aktivit včetně stavění z písku, vodní bitvy a stezky odvahy. V ma-

teřské škole přenocovali a ráno si je vyzvedli rodiče.

Do konce školního roku zbývá ještě pár dnů, ale my už pilně pracujeme na organizaci nového školního roku. Přesto bychom chtěli všem zaměstnancům školy, a hlavně dětem, popřát krásné a klidné prázdniny.

*Vedení školy
ve Starém Poddvorově*

SDRUŽENÍ RODIČŮ PŘI ZŠ A MŠ

Jako již tradičně před prázdninami bychom vás rádi souhrnně informovali o aktivitách Sdružení rodičů při ZŠ a MŠ Starý Poddvorov. Podařilo se nám opět uspořádat Ples rodičů, který se setkal s mimořádnou odezvou. Začali jsme již o něco dříve, kvůli dětem, které si po dlouhém nacvičování tradiční polonézy zaslouží užít i trochu více té pravé plesové atmosféry. Velmi bohatá tombola a kvalitní hudba, spolu s vynikajícím občerstvením z hospůdky U Smrku, rozjely celovečerní maraton tance a zpěvu, jaký se již dlouho nepodařil. Ples skončil poctivou a aktivní účastí většiny osazenstva až v brzkých ranních hodinách, že byl naopak problém

dostat některé účastníky domů... Velký dík patří také všem dárcům do obou tombol - bez vaší pomoci bychom si takovou odměnu dětem i rodičům za jejich celoroční práci nemohli dovolit.

Školní rok byl potom zakončen mši svatou následovanou tradičním táborákem a diskotékou, včetně smyslové stezky, kde si děti užily spousty zábavy. Jejich úsměvy na černých rtech maskovaných od špekáčků byly tou nejlepší zpětnou vazbou.

Jelikož je to již deset let, co jsem členkou SRPŠ, z toho 9 let předsedkyní, nastal čas se rozloučit a předat otěže dalším ro-

dičům. Děkuji za dlouhodobou spolupráci paní Janě Herzánové, která byla spolehlivou pokladnicí a výbornou oporou. Děkuji též za projevenou důvěru a podporu vám všem, hlavně paní ředitelce Foltýnové a všem zaměstnancům ZŠ a MŠ Starý Poddvorov i členům obecního výboru. Je mi ctí oznámit, že novou předsedkyní SRPŠ se odteď stává Michaela Šťastná a paní Markéta Kolářová převezme roli pokladníka. Do dalších let jim přejeme hodně zdraví a radosti z dobře vykonané práce pro naše děti, jejichž školu nám mohou široko daleko závidět.

Mgr. Světlana Přibilová

120 LET MÍSTNÍ KNIHOVNY

18. ledna oslavila obecní knihovna 120 let od svého vzniku. Ráda bych touto cestou v krátkosti připomněla její historii.

Již v roce 1874 byla založena knihovna školní, obecní vznikla o 29 let později.

Cit.: „*Akademický odbor Československé Jednoty v Praze ve své snaze pracovati ku vzdělávání nejširší vrstvy lidové, vzal si za úkol zakládati všude tam, kde toho potřeba vyžaduje, knihovny pro lid.*

Na žádost, podanou správcem školy, založena Akademickým sborem Českosl. Jednoty v Praze knihovna pro lid ve Starém Poddvorově, a byla dne 18. ledna 1903 za velké účasti obce, cennou přednáškou o „Čtení knih“ otevřena a účelu svému odevzdána.

Knihovna jest 50ti svazková. Správcem knihovny jest nadučitel Jan Bílek“.

Těmito slovy popisuje založení obecní knihovny kronika školy na straně 124.

Konkrétní datum založení obecní knihovny tedy je 18. ledna 1903.

V minulosti se o obě knihovny starali vždy učitelé, jelikož až do 70. let minulého století se knihy nacházely v budově školy. Učitelé byli nositeli osvěty, vždyť právě učitel byl iniciátor založení knihovny, ne vedení obce. Organizovali i různé přednášky pro veřejnost, nacvičovali divadla, pracovali ve společenských organizacích, řídili kulturní život obce.

KNIHOVNÍCI, KTEŘÍ PROŠLI OBECNÍ KNIHOVNOU:

- Jan Bílek, nadučitel (knihovnick

v letech 1903-1906)

- Zdeněk Sadovský, řídící učitel (1906-1922)
- Jindřich Sís, řídící učitel (1922-1926)
- Rudolf Mikuš, řídící učitel (1926-1927)
- Jaromír Dostál, učitel (1927 - 1939)
- Alois Kundera, ředitel školy (1939 - 1959)
- Marta Koňářková, provdaná Svobodová, učitelka, od roku 1961 ředitelka (1960 - 1966)
- Marie Haničáková, učitelka (1960-1962)
- Libuše Leblochová, provdaná Jansová (1966-1967)
- Jarmila Kopečková, učitelka (1967-1970)
- Marie Prygllová (1970- dosud)

V 70. letech minulého století se přesouvá knihovna do budovy požární zbrojnice, kde, až na několikere výjimky, kdy musela ustoupit zájmům obce, se nachází dodnes.

V minulém století byly knihovny zakládány s jasným cílem: vzdělávat. Tento cíl plní dodnes.

Z tohoto důvodu nabízí knihovny nejen materiál ke čtení a ke studiu, ale také organizují různé vzdělávací projekty pro děti i dospělé. Věrnými návštěvníky těchto akcí jsou především senioři.

Slavnostní připomínku tohoto významného výročí plánujeme na již tradiční sousedské posezení v měsíci listopadu.

Mgr. Miroslava Hajdová

KNIHOVNA JE OTEVŘENA I V PRÁZDNINY:

Pondělí 8:00 – 12:00 hod a 13:00 – 17:00 hod
Sobota 15:00 – 16:00 hod

Stále platí nabídka a možnost si vybrat vyřazené knihy, prohlédnout a dle zájmu převzít – zdarma.
Marie Prygllová - knihovnice

JÍT CESTOU VÍRY

Cesta patří neodmyslitelně do životního příběhu člověka. Životní cesta začala pro každého z nás početím v lůně matky a pokračuje narozením až do smrti. Jít cestou života znamená přijímat jednotlivá povolání. Na prvním místě patří povolání k životu, na které odpovídáme každý den, kdy život žijeme a chráníme si ho. Na začátku dospělosti odpovídá člověk na své životní poslání a povolání. Objevuje hlas Boží, který člověka volá k manželství nebo k zasvěcenému životu. Vždy na toto volání člověk odpovídá a tak se rozhoduje pro svůj životní stav. Dobré rozhodnutí člověka vede ke šťastnému a naplněnému životu. Celý proces zrání v člověku je veden cestou víry, po které máme všichni jít. Cestou víry nemůže jít člověk sám, potřebuje k tomu společenství. Ve společenství se věřící lidé navzájem povzbuzují, prožívají modlitbu, přijímají svátosti, objevují charismata - dary pro druhé a žijí konkrétními skutky lásky. Jít cestou víry, také znamená přijmout výzvy dnešní doby, která je dobou proměny a přerodu. Také v sobě nese velké touhy a hledání Boha, spojené s očekáváním nové cesty. Sv. Matka Tereza provozovala v Kalkatě „Dům pokoje“, kde shromažďovala nevyhlášeně nemocné, lidi odhozené na ulici, bezdomovce, postižené nejrůznějšími parazity. Zažila jeden zajímavý zážitek s pracovníky Mezinárodního červeného kříže, kteří přišli, aby zkontrolovali, v jakých podmínkách sestry pracují, jak by jim mohli pomoci. Když vešli do první místnosti, kde leželi lidé s otevřenými ranami na těle, zapali si nos, v druhé místnosti byli ještě více postižení lidé, pracovníci si ucpá-

vali ústa, ve třetí místnosti leželi lidé nejvíce postižení a nemocní, odtud rychle vyběhli ven. Matka Tereza, poznamenala: „Kam tak běžíte?“ Jedna z pracovníček Červeného kříže, odpověděla, že já bych to nedělala, ani za milion dolarů. „Já, také ne!“ odpověděla Matka Tereza. „Všechny sestry se každý den se zúčastňují mše svaté, přijímáme svaté přijímání a potom hodinu adorujeme před vystavenou Svátostí oltární, kde je přítomen svátostným způsobem Pán Ježíš. A teprve potom jdeme sloužit našim nevyhlášeně nemocným, v každém z nich se učíme vidět Krista a jemu v těchto lidech sloužíme. Bez této Boží posily by to žádná z nás nedokázala. Prokazuje tímto lidem službu lásky, tím, že je umyjeme, ošetříme, dáme najíst a oni zakusí, že je má někdo rád a dává jim důstojnost člověka. Mnozí z nich jsou už před bránou věčnosti a mají velkou touhu vejít do místa pokoje, pravého štěstí a setkat se s Bohem. Často odcházejí s úsměvem na rtech.“ Z vyprávění sv. Matky Terezy můžeme zachytit cestu víry, po které tito lidé jdou, jak dozrávají k hlubokému vztahu s Bohem, jak objevují nejdůležitější vztah a hodnotu života. Nejsou bohatí věcmi, protože žádné nemají, ale jsou bohatí Bohem a jeho láskou. Jít cestou víry není vždy jednoduché a bezbolestné, ale je to velké dobrodružství, kde nás Pán vychovává a postupně proměňuje. Nikdy nejsme sami, vždy s námi Pán byl, ve všech situacích a okolnostech života. Ve svém velikonočním tajemství utrpení, smrti a vzkříšení Ježíš Kristus, zvítězil definitivně nad hříchem, zlým duchem a smrtí. Jsme vykoupeni a zachráněni

líd, ale nefunguje to automaticky a celoplošně. Záleží osobně na každém z nás, abychom se na cestě víry nově obrátili a opravdově v Ježíše uvěřili. Ustavili ho jako Mistra, Pána a Spasitele našeho života. To největší, co můžeme každý z nás udělat, je co nejplněji přijetí Ježíšových slov, jeho zaslíbení, jeho životní cesty do našich životů. Nevyměnit Ježíše a náš osobní vztah k němu za blahobyť, peníze, sport, koníčky nebo nejrůznější duchovní cesty. Je to velké pokušení dneška, kdy se zdá, že člověk je „happy“, ale nakonec zůstává lidské srdce nespokojené a prázdné. Čím více se prosadí v našich životech „ON“, tím více se prosadí dobro, a tedy naplněný život. Přijmeme pozvání na cestu víry, kde nikdy nejsme sami, Pán Ježíš nás doprovází, posiluje a vede k cíli života. Slova žalmu ať nás inspirují: „Zaradoval jsem se, když mi řekli, do domu Hospodinova půjdeme!“

P. Miloslav Čamek

OPRAVA STŘECHY FARNÍHO KOSTELA

V letošním roce probíhá druhá etapa opravy střechy na presbytáři kostela. V současné době na konci června jsou vyměněny latě a krytina na rovné ploše střechy presbytáře a pracuje se na oplechování úžlabí, které je ukončeno hřebenáči položenými do malty, půlkruhovitý závěr absidy presbytáře je nově zalátován a bude se pokrývat novou krytinou, která bude v 64 řadách a bude se přibíjet a řezat podle místa uložení na střeše. Celkové náklady na II. etapu činí

2 159 000,- Kč; Byly zaplacený tři faktury za práce letošního roku za měsíc duben 184 477,- Kč; za měsíc květen 484 374,- Kč; za měsíc červen 395 761,- Kč. Děkuji všem dárcům a Obcím - Čejkovice, Starý Poddvorov a Nový Poddvorov za finanční dary. Prosím o modlitbu a finanční podporu na dokončení této opravy.

P. Miloslav Čamek, farář

PŘIPRAVUJEME

Poutní zájezd farnosti na sv. Hostýn a Velehrad v pátek 11. srpna 2023, odjezdy autobusu a způsoby přihlašování budou upřesněny.

Pouť farnosti do Křtin v sobotu 2. září 2023 odpoledne na 1. sobotu P.M. Odjezdy autobusu budou upřesněny.

Duchovní obnovu pro biřmovance, místo a termín budou oznámeny po prázdninách.

Udílání svátosti biřmování bude ve farním kostele sv. Kunhuty v sobotu 18. listopadu 2023 v 10.00 hod. při mši svaté za účasti biskupa.

ZPRÁVIČKY Z NAŠÍ FARNOSTI

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ NAŠICH DĚTÍ

Měsíc květen patří v naší farnosti už tradičně dětem, které se ve třetím ročníku připravují na přijetí svátosti eucharistie. Letos jich přistoupilo celkem 8 - 4 dívky a 4 chlapci. Slavnosti předcházela důkladná duchovní příprava dětí. V den prvního svatého přijímání se pak celá farnost mohla těšit na krásně vystrojené děti, bohatou květinovou výzdobu kostela

a úchvatný hudební doprovod v podání místní scholy. Největší radost však byla z toho, že děti poprvé do svého srdce přijali Krista, který se od té chvíle stal jejich velkým životním přítelem. Kéž na to nikdy nezapomenou!

Adéla Kuchařová

VELIKONOČNÍ JARMARK PRO MISIE

Letošní myšlenka uspořádat Velikonoční jarmark pro misie v prostorách Kulturního domu se zrodila už na podzim po úspěšné Dušičkové kavárně. Není totiž mnoho příležitostí zajít si v naší obci na dobrou kávu, skvělý zákussek, dort, chlebiček, k tomu si dát dobré víno v rámci ochutnávky vzorků a posedět s přáteli. Proto nás napadlo pozvat všechny, kteří chtějí takto příjemně strávit nějakou chvíli, aby měli zároveň možnost podpořit i dobré dílo pro misie. Na výběr letos byla nepřehledná řada nádherných výrobků, které jste mnozí z vás darovali. Za to vše vyjadřujeme na tomto místě velké poděkování každému dárci a také Obecnímu úřadu za poskytnutí prostor. Součástí této akce byla také přednáška o hospicové péči PAHOP, která se nachází v našem regionu. Na konto misí byla odeslána rekordní částka 37 000,- Kč a zde je citace z kanceláře Papežského misijního díla, které nám poslalo poděkování:

„Milí misionáři, mnohokrát Vám děkujeme jménem potřebných v misích za krásnou zprávu! Videá ochutnávky prozrazují,

s jakým citem a profesionalitou jste Misijní jarmark připravili! Děkujeme také všem štědrým dárcům, Bůh Vám všem odplatí svým hojným požehnáním!“

Kde všude peníze od nás pomáhají, se můžete podívat webu www.missio.cz, konkrétně tady: <https://www.missio.cz/pomahame/aktualne/>

Již teď bychom bychom vás chtěli pozvat na podzimní Dušičkovou kavárnu pro misie, která se uskuteční v neděli 29. října 2023. Posezením u kávy, vína,

čaje a dobrého jídla za dobrovolný příspěvek opět podpoříme projekty na pomoc potřebným ve světě. Všichni jste srdečně zváni!

*Za Misijní klubko
Adéla Kuchařová*

RELIKVIE BLAHOŠLAVENÉHO CARLA ACUTISE V NAŠÍ FARNOSTI

První únorový týden jsme měli možnost v naší farnosti uctít relikvii, ostatky blahoslaiveného Carla Acutise. Kdo ještě neslyšel o tomto mladém světci, pocházejícím z Itálie, zde je několik informací.

Nejprve krátce k relikviím, ostatkům svatých: Úcta k nim v naší církvi vyplývá z toho, že daný jedinec byl již tady na zemi chrámem Ducha svatého. Například v prvokřesťanských dobách se mohli nemocní uzdravovat jen přiložením šátku, kterého se pouze dotýkal apoštol Pavel; proto věříme, že jakákoliv relikvie blahoslaivených a světců (jejichž život byl plný Boží slávy a moci) mají v sobě jejich oslavenou přítomnost. Zároveň máme jistotu, že jsou nyní živí v nebi, před Boží tváří, kde horlivě pokračují ve svém misijním poslání, například přímlovou za naše prosby. Proto mnoha svatým přisuzujeme různé patronáty: přímlovce nemocných či lékařů, učitelů, vojáků, novinářů, hasičů...

A kdo byl tedy blahoslaivený Carlo Acutis? Tento italský teenager, který zemřel jako patnáctiletý chlapec v roce 2006, působí doslova jako zjevení. Od útlého dětství tíhnul k Božím věcem. Když se však zeptali jeho maminky, kde vzal tak živou víru, paní Antonie bez obalu přiznala: „Určitě ne zásluhou nás rodičů, to klidně zveřejněte... Byli jsme s manželem úplně mimo. Mě osobně Carlo zachránil, byla jsem ve víře úplně negramotná.“

Carlo si prosadil první svaté přijímání dřív, než je zvykem (v 7 letech), a od té doby chodí denně na mši. Jinak je to normální kluk své doby, veselý a komunikativní, s překypující chutí do života: rád pobývá s vrstevníky, hraje fotbal, jezdí s rodiči na výlety, má své oblíbené pejsky, s nimiž natáčí legrační videa, a velkou vášeň pro počítače: i odborníci tvrdí, že v oblasti IT je opravdu geniální.

Co je však zajímavé – jako málokdo dokáže tyto své vlohy a znalosti používat k dobrému, k oslavě Boha: na gymnáziu díky svému zaujetí eucharistickými zázraky vytvořil prezentaci, která později oběhne více než deset tisíc farností; v Evropě i v Americe.

„Eucharistie je moje autostráda do nebe,“ prohlásí Carlo později a je znát, že její význam chápe do velké hloubky. Také ho přitahuje adorace, a jakkoli musí bojovat s roztržitostí, postupně dosáhne hluboké kontemplativní modlitby. Evangelia zná skoro nazpaměť a ze svých úspor se stará o řadu bezdomovců. Sám je z bohaté rodiny, ale je vždy nervózní ze zbytečného nakupování a plýtvání věcmi – zřejmě po vzoru sv. Františka, jehož velice ctí (prázdniny Carlo trávil nejraději v Assisi, kde je také pochován).

Pro mnoho lidí je zajímavý právě díky své „normálnosti“, i když jeho svatost je nepřehlédnutelná.

Přirozeně se stává i misionářem ve svém okolí, pro Krista získá řadu svých vrstevníků i dospělých, včetně několika hinduistů sloužících v jeho rodině.

Na podzim roku 2006 onemocní akutní leukémií. Krátce předtím, než byl hospitalizován, řekl:

„Všechny bolesti, které budu muset vytrpět, obětují za papeže Benedikta XVI. a církev a abych nemusel do očistce, ale mohl jít rovnou do nebe.“

Pláčící mamince prorokuje, že po jeho smrti bude znovu matkou – a vskutku: narodila se dokonce dvojčata, kluk a holka.

Jedna zdravotní sestra vzpomíná: „Strávila jsem s ním jen pár hodin, kdy jeho život visel na vlásku, který se pak záhy přetrhl. Byly to silné chvíle vzájemného obdarování. Zasáhl mě svou velkou pokorou, s níž přijímal tak extrémní utrpení. Měl překrásné oči, byt poznamenané nemocí. Neustále se usmívaly, jakoby tím chtěl uklidnit všechny, kdo se kolem něho pohybovali.“ Zemřel pouhých 72 hodin po přijetí do nemocnice 12. října 2006 ve svých 15 letech.

Carlo Acutis byl slavnostně prohlášen za blahoslaiveného v říjnu 2020 v bazilice sv. Františka v Assisi, kde jeho tělo odpočívá v neporušené podobě. Je asi první blažorečený, který odpočívá v rakvi v džínách a ve své oblíbené mikině. Jeho svátek byl ustanoven na 12. října, což je výroční den Carlova narození pro nebe. Letos v květnu by se dožil 32 let...

Kéž je tento „Boží influencer“ velkou inspirací i nám! Neváhejme se na něj obrátit, aby nám vyprosil, co potřebujeme. Každý postrádáme něco jiného, ale všichni potřebujeme nové, hlubší obrácení, důvěrnější sjednocení s Ježíšem, abychom dokázali svůj život prožít tak krásně a naplno, jako on – bl. Carlo Acutis.

Adéla Kuchařová

ZPĚVÁČCI PODLUŽÍ 2023

Již po desáté se 26. března 2023 rozezněly náš kulturní dům krásnými slováckými písněmi v podání dětí z celého regionu Podluží. DFS Kordulka, který pracuje při základní škole, zorganizoval již X. ročník této soutěže pro děti do 15 let. Naši obec reprezentovali a cenu získali:

I. kategorie (dětí MŠ)

Viktorie Kolářová – 1. místo

Matia Vévoda – 2. místo

Robin Mareček – 3. místo

III. kategorie

Sebastian Herzán – 1. místo

Elena Čechová – 1. místo

Dominik Herzán – 2. místo

Celkem bylo do soutěže přihlášeno 29 soutěžících ve třech kategoriích. Myslím, že v této konkurenci naše děti obstály výborně. Za to jim patří velké poděkování.

Celou soutěží zpěvačky doprovázela CM Matěje Kůrečky. Soutěžícím dětem byla k dispozici po tři pátky, kdy si děti mohly přijít secvičit svou soutěžní píseň s muzikou.

O bříška vysílených sólistů se postaraly pracovnice školní jídelny Radka Veselská a Marie Komosná.

Průvodkyněmi celým hudebním odpolednem byly Alžběta Bařinová a Nikola Winklerová.

Soutěž probíhala pod záštitou a finančním zabezpečením Regionu Podluží, dobrovolného svazku obcí a Obce Starý Poddvorov.

Odborná porota ve složení: Veronika Stašová, Tadeáš Janošek a Jaroslav Švach, dohlížela na výkony zpěváků, náležitě je odměnila a vybrala tři postupující do dalšího kola. Do soutěže Děti a píseň Slovácka, která se uskutečnila 22. dubna ve Veselí nad Moravou, byli nominováni tři

soutěžící a dva do soutěže Zpěváčci Slovácka, které proběhne 22. října ve Strání.

Je potěšující, že reprezentant našeho souboru Kordulka Sebastian Herzán byl vybrán do obou následujících soutěží a Elena Čechová do soutěže Děti a píseň Slovácka.

I díky výborným zvukařům, agentuře ZdenDan z Veselí nad Moravou, byly výkony zpěvaček tak výborné. Určitě můžeme mluvit o velké spokojenosti návštěvníků i rodičů vystupujících dětí.

Mgr. Miroslava Hajdová

ZAHRÁDKÁŘI

Vážení spoluobčané, zahrádkáři; ani jsme se nenadáli, a půl roku je za námi. Kromě Výroční členské schůze, kterou jsme uskutečnili 5.3.2023, jsme se zúčastnili akce Obecního úřadu „Ukličme Poddvorov“, která se konala

25.3.2023. Zvládli jsme i tradiční Degustaci pálenek spojenou s koštěm utopenců, konanou 15.4.2023. I letos jsme měli k občerstvení gulášovou polévku, kterou nám opět uvařil náš místopředseda František Hassa, ml.

Jankova cimbálová muzika nám sice tentokrát z důvodu nemoci poloviny muzikantů nezahrála, přesto doufáme, že i tak byla atmosféra příjemná, a až tak moc nevadilo, že vyhrávala pouze reprodukováná hudba z flash-disku.

Sešlo se nám 153 vzorků pálenek a likérů a 18 vzorků utopenců. Výsledky jste si mohli přečíst na obvyklých místech.

2.9.2023 pro vás chystáme akci Zarážání hory, na kterou vás všechny srdečně zveme.

Při příležitosti 65. výročí založení ČZS, které proběhlo loni, a při příležitosti 60. výročí založení ZO ČZS Starý Poddvorov, které nastane příští rok, se naše organizace chystá vydat publikaci o historii a vzniku naší organizace. Proto využíváme této možnosti a chceme vás poprosit, pokud máte nějaké fotografie související s naší organizací, o jejich zapůjčení. Fotografie oskenujeme a vrátíme bez poško-

zení zpět. Tyto poté použijeme do naší publikace.

Přeji nám všem příjemné léto, dobré počasí, úspěchy v pěstování

plodin a skvělou zábavu na našich akcích.

za ZO ČZS Jurkovičová Zlata

■ MYSLIVECKÝ SPOLEK PODDVOROV

Úvodem bych chtěl za Myslivecký spolek Poddvorov poděkovat všem spoluobčanům, kteří nám umožnili i nadále využívat jejich pozemky k výkonu práva myslivosti. Jednalo se o prodloužení nájemních smluv, které mají platnost 10 let. Hrozilo nám odejmutí honitby ze strany spekulantů s pozemky, kteří se snažili získat náš revír.

Členové spolku se i v tomto roce věnují opravám a údržbě mysliveckých zařízení, které nám v posledních letech ničí výkyvy počasí, zejména pak silný vítr. I nadále pečujeme o námi vybudovaný mokřad a prosíme občany, aby při jeho návštěvě nezanechávali po sobě odpadky.

Letos se u nás uskutečnil svod loveckých psů a každoroční zkoušky nováčků. Těchto zkoušek se

zúčastnilo 12 psů a všichni obstáli. Z našich řad se zkoušek zúčastnil Josef Trefilík se svou fenkou plemene Velšteriéra.

I letos proběhly střelby mysliveckého spolku. Tato akce slouží k prověření bezpečného zacházení se zbraní a ke stmelení kolektivu. Střílí se tři disciplíny, každá po dvacetí terčích. Na akci jsou přizváni i hosté, kteří s námi dlouhodobě spolupracují.

Naše řady letos náhle opustil kamarád, dlouholetý myslivec a bývalý hospodář pan Josef Hornák starší, který byl i ve svém vysokém věku aktivním členem a bude nám na společných akcích chybět.

*S pozdravem,
Pavel Dostál starší,
předseda spolku*

■ KROJOVÝ PLES V NAŠÍ OBCI

Nejdříve se podívejme trochu do historie.

Tradice krojových plesů vznikla po II. světové válce, kdy se začíná kroj vytrácet jako denní oděv. Samozřejmě se obléká o nedělích a svátcích, ale běžně dochází k transformaci ke konfekčnímu oděvu.

Tedy jedná se folklorní tradici velmi mladou, troufám si ji proto označit pouze za tradici.

V šedesátých letech devatenáctého století vzniká nový český národní tanec – „Český salónní tanec Beseda“. U jeho zrodu stál básník Jan Neruda, který naléhal na Karla Linka, aby besedu sestavil. Tento taneční mistr a hudební skladatel Ferdinand Heller se stali tvůrci nového tance. Poprvé se tančila 11. listopadu 1863 v Konviktě při společenském večeru Barákových besed v Praze. Zde tančili také Smetana a Neruda. Moravskou besedu vytvořil v roce 1892 skladatel Karel Kaska. Autor do ní zařadil tance hanácké a slezské. V současné době se Česká i Moravská beseda tančí při slavnostních folklorních příležitostech. Jedním z nich jsou plesy. Mimo těchto dvou nejznámějších vznikla také

v roce 1913 Slezská beseda, kterou sestavil Józsa Váchala, po I. světové válce Slovácká, 1929 Slovenská, 1937 Československá národní beseda a 1948 Hanácká beseda.

Pokud se mi podařilo zjistit z kronik, Česká beseda se tančila u nás při slavnostním otvírání kulturního domu v roce 1966. Nacvičila ji s chasou paní Marie Bartálová. V kronice Jednoty Orelské jsem našla zápis, kde se mluví o přípravě besedy. „Po dlouhých dohadách se dalo zapsat 16 chlapců a 16 děvčat. Dokázali tak vytvořit k tomuto tanci čtyři kolečka.“ Nepřipravovali ji na krojový ples, jelikož zápis je z 21. dubna 1931, ale na národní slavnosti nebo tzv. Besedy – orelská cvičení.

I když jsem důkladně pátrala v kronice obce, nepodařilo se mi zjistit, zda se po II. světové válce pořádaly Krojové plesy v naší obci. Asi ne.

Poprvé se podle slov paní JUDr. Marie Bůškové uskutečnil u nás v roce 1984. V té době jej s chasou organizovala ona s paní Františkou Padalíkovou.

V pořadí druhý Krojový ples si vzali na starost v roce 1999 stárci

Vít Sasínek a Lubor Havlík. Pozvali krojovanou chasu z Dolních Bojanovic, Čejkovic a Skoronic. K tanci jim vyhrávala dechová hudba Templáři a cimbálová muzika Zavadka.

Vzhledem k tomu, že také děti z DFS Kordulka se pravidelně účastnily Dětského krojového plesu v Břeclavi, s nácvikem besed jsme začali již u těch nejmenších. Proto jsme se pokusili v roce 2004 uspořádat Dětský krojový ples v naší obci. Vyhrávala nám dechová hudba Kateřinka a děti si nacvičily nejen Moravskou, ale i Slováckou besedu.

Po dvaceti čtyřech letech se chasa naší obce rozhodla nejen nacvičit besedu a tančit na plesích v širokém okolí, ale především uspořádat svůj vlastní Krojový ples. Stárky se na mě obrátily s žádostí, zda bych jim nepomohla besedu nacvičit. S radostí jsem souhlasila a od října jsme každý páteční večer věnovali nácviku, aby již v lednu mohly čtyři páry vyjet na ples do Hovorán. Především dívky, stárky Alžběta Bařinová a Nikola Winklerová si vzaly přípravu Krojového plesu

za své a s chutí se vrhly do práce. Ze začátku byly velké obavy. Proděláme? Budeme muset doplatit z hodového účtu? Přijdou obyvatelé obce? Skutečnost byla velmi překvapující, přímo potěšující. Na parketu nebylo k hnutí. Dechová hudba Miločanka vesele vyhrávala, polku střídal valčík, každý kousek byl zakončen vrtěnou. Nejen osm našich párů tančících besedu, ale i další krojovaná chasa, mužáci i krojované ženy byly ozdobou večera. Také „soudná

lavice“ se zaplnila těmi, kteří se přišli jen podívat. S Moravskou besedou přišly chasy vypomocť krojované páry z Moravské Nové Vsi, Prušánek, Čejkovic a Hovoran. Dvacet čtyři párů nastoupilo, aby zatančilo Moravskou besedu.

Návštěvníky čekala bohatá tombola, v malém sále byl k dispozici bar.

Co říci závěrem? Krojový ples 2023 se chasy vydařil na výbornou. Za mě musím vznést pochvalu. Moravská beseda v jejich

podání byla bez chyby, zatančena s taneční dovedností a důstojností, noblesou a elegancí, která tomuto tanci náleží.

Chasa pod vedením stárků minulého roku vše zvládala. Jejich práci je třeba ocenit a podporovat, samozřejmě jim moc poděkovat. Snad se i v budoucnu najdou další nadšenci, kteří se do takové akce pustí.

Mgr. Miroslava Hajdová

■ MORAVSKÝ PLES

V jednom autobuse spolu jeli Poddvorák, Mutěňák, Bojanovčák a Hruščan. Takto by mohl začínat nějaký špatný vtip, ale přesně takto vypadala naše cesta do pražského Žofína na Moravský ples. Ale nepředbíhejme. Pojdme si říct, jak to vlastně všechno začalo. Od předchozích generací, které tancovaly besedu, jsme slyšeli o jejich zážitcích z Národního krojového plesu. Při našich zkouškách besedy vzešla otázka, jestli něco takového je i v současné době. Stačilo pár minut googlení a odpověď byla nalezena.

Byl pozdní večer, 15. duben. Toho dne nevedly všechny cesty do Říma, ale do Prahy. Po těchto cestách se vydaly zástupy milovníků folkloru ze všech koutů naší matičky země. Mezi nimi byla i naše podlužácká delegace.

Do Prahy jsme přijeli v brzkých odpoledních hodinách a našel se čas i na krátkou procházku po pražských uličkách (hospodách). Poté nás čekala nejtěžší část večera: vynášení kufrů z autobusu. Člověk by si myslel, že se tam i stěhujeme. Tolik zavazadel na

jednoho člověka neměl žádný jiný soubor. Naštěstí se nestalo to, čeho jsme se nejvíce báli. Žádnou část kroje nikdo nezapomněl.

Sál se začal plnit, na baru se tvořily fronty, muziky začaly hrát. A že jich tam nebylo málo. S úderem osmé se rozeznely mužské zpěvy zahajující ples. Následovaly předtančení souborů ze všech národopisných oblastí a pak už na řadu přišla beseda. Kolečka z Pod-

luží, Kyjovska, Hané, Valašska a Argentiny vykouzila úsměv na tváři nejednomu divákovi. Mohutný potlesk se nesl Žofínem, když tanečníci opouštěli parket. Všichni jsme se na chvíli cítili jako celebrity. Každý druhý se přišel za námi vyfotit. Obzvláště jich fascinovaly naše naškrobené sukně, které si museli osahat.

Dál už vše pokračovalo dle našich zvyků. Polky a valčíky byly

střídány vrtěnými. Podlužanka hrála, my jsme tancovali, lidi se bavili a čas neúprosně plynul. Ačkoliv jsme byli v kroji přes 8 hodin, nikdo jsme se nechtěli převléct a jet domů. Jakmile blízký kostel sv. Vojtěcha odbil 2. hodinu ranní, nasedli jsme do autobusu a vydali

jsme se na dlouhou cestu zpět. Na zpáteční cestě jsme vstřebávali všechny zážitky, kterých bylo nepočítaně. Někteří je sdíleli se svým sousedem, jiní s flaškou vína a nemalá část jen ve svých snech.

Že to byl zážitek, na který se nezapomíná, se shodneme všichni.

A tak nám nezbývá nic jiného než doufat, že jsme se tam neocitli naposledy.

*Alžběta Bařinová
a Nikola Winklerová*

REPREZENTANTI FOLKLORU NAŠÍ OBCE V TVRDNICÍCH

Když se na mě začátkem roku obrátila paní Zdena Šlichtová, kulturní pracovnice Tvrdomic s pozváním na folklorní festival Podluží v písni a tanci, s ochotou jsem přijala. Naše obec leží na samé hranici Podluží a mnozí se domnívají, že již patříme do Hanáckého Slovácka. Naši předkové se vždy hrdě hlásili k regionu Podluží a této tradici chceme dostat i my. Udržováním zvyků v obci vedeme hlavně naši mládež ke svébytnosti k obci a k regionu.

Ihned jsme zahájili přípravy - nástin programu, nácvik písni a tanců, ale také příprava krojů, i ty musely být dle tradic. Konečně nastal ten den - 3. června a my jsme odjeli do Tvrdomic.

Prezentaci na festivalu jsme zahájili účastí v průvodu, v čele naší delegace nesli krojovaní chlapi znak obce. Ve dvacetiminutovém vystoupení své muzikantské kvality předvedla CM Remíz a CM Matěje Kůřečky, pěvecké dovednosti smíšený sbor Potvoráci jací, tací, o taneční pásmo se postaral folklorní soubor Kordulka. Vrtěné, verbuňk a hoši je v podání dětí byly dokladem toho, že v naší obci udržujeme tradice již od útlého věku. Zpěvnost, která k naší vesnici již po staletí náleží, prezentoval nejen smíšený sbor, ale také sólis-

te souboru a cimbálových muzik. Své řezbářské dovednosti předváděl Dominik Bartál, návštěvníkům byl k dispozici stánek s vínem našich vinařů.

Co říci závěrem. Prezentace naší obce jsme se zhostili na

výbornou. Chválou nešetřili ti, kteří nás sledovali z hlediště, s poděkováním přišla i členka přípravného výboru paní Zdena Šlichtová.

Mgr. Miroslava Hajdová

■ NAŠI VERBÍŘI

Jako každoročně se členové dětského folklórního souboru Kordulka zúčastnili soutěže dětských tanečnicků slováckého verbuňku. Soutěži předchází každotýdenní lekce – nebo chcete-li tréninky v Břeclavi pod vedením nejlepších verbířů posledních let, kteří mají za sebou úspěchy na soutěžích na slavnostech Podluží v písni a tanci ve Tvrdonicích, ale i na Mezinárodním folklórním festivalu ve Strážnici. Naši hoši – Sebastian Herzán a Štěpán Bařina si z regionální soutěže v Kosticích přivezli 1. místa a Dominik Herzán skončil ve své kategorii na 2. místě. Na Národní přehlídce dětských tanečnicků slováckého verbuňku na festivalu Kunovské léto se chlapcům i ve velké konkurenci také dařilo a Sebastian i Štěpán se umístili na krásném 2. místě ve svých kategoriích a Dominik skončil těsně pod stupněm vítězů na 4. místě. Nicméně oba starší hoši dětskou

kategorii už opouštějí a těšíme se, že nás v budoucnosti budou zastupovat i na mužských verbířských soutěžích. Podpořte i vaše syny, že věnovat se takovému krásnému tanci je něco mimořádného, neboť

ne nadarmo je slovácký verbuňk zapsán organizací UNESCO na seznamu Mistrovských děl ústního a nehmotného dědictví lidstva.

Kamila Bařinová

■ PODĚKOVÁNÍ ZA VYNIKAJÍCÍ REPREZENTACI OBCE – SEBASTIAN HERZÁN

V neděli 18.6. se v divadle Radost v Brně uskutečnilo finále pěvecké soutěže Děti a píseň 2023 a naše malá obec zde měla zástupce. A to zástupce velmi úspěšného – Sebastian Herzán si odvezl Zlatý diplom, což je umístění mezi 10 nejlepšími dětskými zpěváčky České republiky. Celkový počet soutěžících zpěváčků v základních kolech byl přes 5 000 dětí. Přes základní kolo ve Starém Poddvorově, oblastní kolo ve Veselí nad Moravou a moravské kolo v Rožnově pod

Radhoštěm se mu už jako třetímu zástupci Starého Poddvorova (po Janě Otáhalové – nyní Osičkové a Patrikovi Havlíkovi) podařilo prozpívat až do celostátního kola. Ale Sebastian Herzán není jenom vynikající zpěvák, ale je i výborný verbíř. Za skvělou reprezentaci obce mu děkujeme a přejeme mu, aby mu to i nadále tak zpívalo a tančilo.

Kamila Bařinová

HRDINOVÉ MEZI NÁMI STANISLAV HOLEŠÍNSKÝ

V únoru 2023 se objevila na internetových stránkách reportáž investigativního novináře Jaroslava Mareše o jednom z největších neštěstí, které se přihodilo dětem při školním výletu. Dne 26. května 1936 se vypravilo 108 dětí z rakvicke školy na výlet na Pálavu. Z Rakvic se k Pálavě děti přepravovaly na 8 koňských povozech. Při cestě bylo nutno se dostat přes řeku Dyji, a protože v blízkosti nebyl žádný most, povozy i lidé se běžně přepravovali na velkém prámu v přívozu poblíž Nových Mlýnů. Prám byl dostatečně velký pro přepravu jednoho nebo dvou koňských povozů a skupiny lidí. Na tomto prámu se začaly přepravovat i rakvicke děti. Převoz prvního a druhého povozu a skupiny dětí proběhl normálně. Při přepravě třetího koňského povozu se však na prám dostala neorganizovaně velká skupina dětí - bylo jich 52, zřejmě chtěli být na druhém břehu co nejdříve, a tak neuposlechli pokynů svých učitelů. Když byl prám uprostřed Dyje, začala se rychle jeho zadní část ponořovat do vody a děti, kočí a koňský povoz se ocitli během několika okamžiků v tekoucí řece. Většina dětí zřejmě neuměla plavat a začala se topit. V nastalém zmatku i přes pomoc několika učitelů a dalších pomocníků se z 52 dětí 32 utopilo. Jedním ze záchránců topících se dětí, byl Stanislav Holešínský, čejkovický rodnák, který se v r. 1937 oženil a stal se občanem Starého Poddvorova.

Samotná tragická událost byla široce publikována, záchráněným dětem i rodinám, kterých se tragédie dotkla nejvíce, se dostalo pozornosti, jak od místních úřadů i od představitelů státu a viníci

byli soudně stíháni. Jména hlavních záchránců - učitele Jindřicha Novotného a kočího Stanislava Holešínského byla však uváděna jen v policejních zprávách, ale větší publicity se jim nedostalo. Novinář Mareš však našel aspoň jeden doklad - dopis starosty obce Nákle u Olomouce, ve kterém se starosta obrací na místní policejní stanici s prosbou o podrobnější zprávu o sociálních poměrech záchránce Stanislava Holešínského, neboť se „obecní rada usnesla ocenit jeho hrdinný čin, kterýž je nám nadějí, že ještě nevymřela obětavost. Prosíme o laskavé sdělení, v jakých poměrech jmenovaný žije, byl-li v námezdním poměru a pod. Vaši odpověď vyprošujeme si však pokud možno obratem, aby podepsaný mohl podat příslušný návrh ve schůzi starostenského sboru okresu litovelského, která koná se v pátek dne 5.června. Za vzácnou ochotu děkujeme Vám již předem“. Podepsán starosta obce Nákle u Olomouce.

Velitel policejní stanice odpověděl tímto dopisem: „Na Váš ctihodný dotaz, týkající se Stanislava Holešínského z Rakvic sděluji, že jmenovaný pochází z Čejkovic a jest zaměstnán jako čeledín u zdejšího rolníka Josefa Vajbara, čp. 460. Holešínský je úplně nemajetný, pochází z chudobné rodiny a u Vajbara je v námezdním poměru. Holešínský jest spořádaný mladík a je potřebný. Při katastrofě na převozu řeky Dyje u Nových Mlýnů si počínal se skutečnou statečností a je hoden akce, kterou zamýšlíte pro něho podniknouti. Holešínský zachránil před utonutím řadu dětí, což bylo úředním šetřením prověře-

no. Při zachraňování byl pod jezem udeřen snad převrnutou lodicí nebo plovoucím trámem do hlavy a utrpěl otřes mozku. Po lékařském ošetření byl dopraven do veřejné nemocnice ve Valticích, odkud byl nyní propuštěn a je opět v Rakvicích. Při zachraňování také pozbyl kalhoty a vysoké boty, které se mu při převrnutí lodice potopily. Podepsán velitel policejní stanice.

Stanislav Holešínský se narodil v r. 1911 v Čejkovicích v rodině chudého rolníka. Od mládí sloužil jako pacholek u sedláků. Rakvice byly jeho poslední stací, neboť v r. 1937 se oženil s Marií Cupalovou (1912 - 1997), která bydlela ve Starém Poddvorově na čp. 178. V tomto domě pak bydlela jejich dcera Květoslava (1938-1987) s manželem Rudolfem Tučkem (1935-2020). Napadne nás otázka, jakou to Staňa Holešínský dostal odměnu od obce Nákle? Podle sdělení další jeho dcery Františky Veselské (čp. 282) nedostal asi nic, nikdy se před rodinou o žádné odměně nezmínil. Jako výraz uznání za jeho hrdinský čin při záchraně tonoucích dětí bylo, že dostal zaměstnání v hodonínské tabákové továrně, kde pracoval asi do r. 1950. Po převratu v r. 1948 vstoupil do KSČ a jeho „hrdinství“ začala určovat strana: nejprve to byly velitelské funkce v armádě, pak zakládal ve Starém Poddvorově Jednotné zemědělské družstvo, a v letech 1960 - 1963 byl předsedou Místního národního výboru. Vzpomínky starších Poddvoráků na pana Holešínského se váží především na vlastivědné zájezdy, které organizoval. Pro většinu z nich to byly jedinečné zážitky - poprvé v životě vidět velká města, poutní

místa, hory, řeky a jezera. Moje teta Anežka také vzpomínala: Když byu po cestě kosteu, tak jsme zastavili a Staňu nás tam posuau: Běžte sa tam podívat a zazpívajte: Chválu vzdejme Moravané, Nejsvětější Matce Páně. To byl nepochybně projev jeho skryté zbožnosti. Jednoho

zájezdu jsem se i osobně zúčastnil. Bylo to ve Vysokých Tatrách a spolu se strýcem Staňou jsme vystoupili – téměř v poklusu – od Štrbského plesa na Predné Solisko (2117 m). Tam jsem poznal jeho statečnost a vytrvalost. V poslední fázi svého života „hrdinně“ snášel i svou invaliditu

– v důsledku chronického revmatizmu byl řadu let upoután na lůžko. Zemřel v 72 letech, v r. 1983. Letos tedy uplyne 40 let od jeho úmrtí, a to je příležitost k připomenutí jeho hrdinského činu v Rakvicích.

Augustin Svoboda

■ ANTONÍN PRČÍK

Myslíte, že po čtyřicítce je pozdě na to začít běhat? Tak snad vás následující řádky přesvědčí o opaku. Toník Prčík je poddvorovský rodák, vnuk posledních majitelů poddvorovského mlýna, který ale už 40 let bydlí v Dolních Bojanovicích.

TONÍKU, JAK JSTE SE K BĚHÁNÍ DOSTAL?

Jako malý jsem běhal nerad, v tělovcíku ve škole jsem byl skoro vždy poslední. K běhání jsem se dostal díky mému nejstaršímu klukovi Toníkovi, který to má nejvíce na svědomí, že mě běh, jak se říká „popadl“ a začal bavit. On tenkrát závodil v juniorských kategoriích. Chodil jsem s ním a hodně mu fandil. Dařilo se mu i vítězit, míval jsem z toho moc velkou radost. Tak se mně to zalíbilo, že jsem si řekl, že s během také začnu, hlavně, když jsem tam viděl i o dost starší závodníky, než jsem já. Tak jsem se s nadšením odhodlal a rozhodl, že začnu běhat.

A KTERÝ BYL VÁŠ PRVNÍ ZÁVOD?

Můj první závod byl běh Hodonín - Holíč - Skalica, tehdy mi bylo 41 let. Trénoval jsem potají a nakonec se mi podařilo doběhnout jen o 6 minut později než syn Toník.

A JAK VYPADÁ VÁŠ TRÉNINK?

Každý druhý den běhám 10 - 15 kilometrů.

Antonín Prčík s maminkou Ludmilou a synovcem Pavlem.

A KTERÉ ZÁVODY JSOU PRO VÁS NEJVÝZNAČNĚJŠÍ?

Všechny závody, při kterých se dobře cítím. Dvanáctkrát jsem už běžel pražský maraton, vždy jsem si odnesl krásné vzpomínky. V celoročním Moravsko-sloven-

ském běžeckém seriálu se za poslední ročníky většinou umísťuji do 3. místa. V roce 2021 jsem byl absolutní vítěz v této kategorii. O rok později v roce 2022 jsem obhájil prvenství v Moravské kategorii Slovácka, z čehož mám velkou

radost. V současné době zvládnou za rok 30 až 40 závodů na Moravě i na Slovensku. Trasy jsou dlouhé od 5 do 25 km. Od konce března až do října máme závody většinou každý týden v sobotu.

JAK VZPOMÍNÁTE NA PODDVOROV?

Na Poddvorově jsem prožil krásné roky dětství, vzpomínám hlavně na naši maminku, která se o nás, o 7 dětí vzorně a s láskou starala, ačkoliv na to byla sama. Moc rád také vzpomínám na své stařečky, kteří mě na větřáku opatrovali rok, než jsem nastoupil do školy. Jsem jim vděčný za vše, co pro mě vykonali. Poddvorov mám skutečně rád a rád se do něj vracím a nedám na něj dopustit.

Děkujeme za rozhovor a za celou obec přejeeme Toníkovi Prčíkovi mnoho dalších naběhaných kilometrů a ať své běžecké nadšení šíří dál.

Kamila Bařinová

MEMORIÁL PAVLA KAŠÍKA

V sobotu 17.června se na našem fotbalovém hřišti odehrál zápas 1. mužstva proti výběru fanoušků a bývalých hráčů. Samotný zápas skončil výsledkem 8:5 ve prospěch 1. mužstva. Tentokrát na konečném výsledku ale vůbec nezáleželo, důležité bylo, že akce, kterou jsme věnovali, a chtěli tak vyjádřit poctu bývalému výbornému brankáři a později věrnému fanouškovi Pavlovi Kašíkovi, se povedla. I když ve vedlejší Novém Poddvorově se ve stejném termínu konal Den otevřených sklepů, což možná trochu ubralo na celkové divácké návštěvě, ale i tak lidí přišlo nakonec dost. Myslím, že si došli na své jak příznivci fotbalu, tak dobrého jídla a pití, pro děti byl připravený skákací hrad a kromě

jedné malé přeháňky i počasí bylo idální. Všem, kteří se na této akci jakkoliv podíleli, ať už nám třeba pomohli s organizací, nebo třeba jen přišli podpořit, patří velký dík.

Věřím, že se všichni dobře bavili a třeba příští rok naplánujeme pokračování.

Pavel Bařina, hráč 1. mužstva.

■ HODNOCENÍ SEZÓNY TJ PODDVOROV

STARŠÍ ŽÁCI TJ STARÝ PODDVOROV

Vážení spoluobčané a příznivci fotbalu,

v měsíci červnu jsme zakončili jarní část sezóny s družstvem starších žáků. Jsem rád, že kluci navázali na výkony, které podávali během podzimní části, po které jsme skončili na osmém místě, ale zápasy, které jsme prohráli, byly ovlivněny marodkou a tomu také odpovídaly výsledky.

Co se týká jarní části sezóny, tak tato vypadala následovně. V prvním jarním zápase jsme zvítězili nad mužstvem Mutěnice/Dubňany v poměru 1:0, pak jsme v dalším zápase smolně prohráli v Prušánkách 3:1. V další části sezóny jsme urvali čtyři výhry v řadě, kdy jsme porazili Rohatec 2:0, Žarošice/Násedlovce 3:1, FK Hodonín 2:1 a Lipov 2:0. Poté přišla prohra s mužstvem Strážnice Veselí v poměru 2:0. Předposlední zápas jsme odehráli na hřišti Milotic, kde jsme zvítězili 1:0. Poslední zápas nás čekal na hřišti prvního mužstva soutěže a to ve Velké nad Veličkou, kde jsme prohráli 4:0, ale nutno podotknout, že v dost oslabené sestavě. Z toho vyplývá, že v jarní části jsme odehráli devět zápasů, ve kterých jsme šestkrát slavili vítězství a třikrát jsme smutnili nad prohrou. Na jaře jsme uhráli celkem osmnáct bodů, což nás poslalo tabulkou na konečné šesté místo s celkovým ziskem 27 bodů. Vzhledem k těmto výsledkům můžeme být s jarní částí sezóny spokojeni. Závěrem bych chtěl poděkovat klukům, kteří již v příští sezóně nebudou moci hrát za mužstvo žáků a pokusí se posílit mužstvo dorostu. Všem přeji, ať se jim daří a užívají si fotbal

stejně tak, jak to bylo v mužstvu žáků. Dále bych chtěl poděkovat Petru Herzánovi, Vladislavu Blažejovi a Romanu Veselskému, kteří mi během celé sezóny pomáhali a museli obětovat hodně svého volného času, který mohli trávit jinak, ale rozhodli se tento čas trávit s našimi dětmi.

Trenér Jan Fiala

DOROST

Po skončení loňské sezóny a letní přestávky jsme začali přípravu jen s domácími hráči. Hráči, se kterými se do dorostu počítalo a měli ještě dorostenecký věk (do 19 let) se k mužstvu už nepřipojili, a tak nás bylo jen osm a to bylo málo. Nastalo hledání nových hráčů v okolí a to se ukázalo jako velmi složité a časově náročné. Hráči přicházeli a zase odcházeli a v některých zápasech jsme museli oslovit naše žáky, aby nám vypomohli. To všechno se podepsalo na špatných výsledcích, ale nejdůležitější zápas pro udržení krajské soutěže jsme na podzim zvládli.

Jarní část sezóny už byla z naší strany mnohem lepší a kádr mužstva se podařilo stabilizovat. Výsledky byly sice jak na houpačce, ale krajskou soutěž jsme pro Starý Poddvorov uhájili. Výhled do další sezóny je už o něco optimističtější, kádr dorostu doplní hráči vycházející z žáků, kteří jsou velmi šikovní.

Tímto chci poděkovat všem hráčům za reprezentaci obce v krajské soutěži.

Závěrem chci taky poděkovat všem, kteří se podíleli na práci u mužstva dorostu.

trenér Jan Zugar

MUŽI

Zdravím příznivce poddvorovského fotbalu. Před pár dny nám skončil soutěžní ročník 2022/2023, ve kterém naše první mužstvo hrálo krajskou 1.b třídu. Po podzimní části, kde se ukázal velký rozdíl v kvalitě mezi nejnižší krajskou soutěží a okresním přeborem, který jsme hráli předešlé roky, jsme věděli, že udržení se v této soutěži bude těžké. Myslím si, že jak my hráči, tak všichni, kdo se starají o chod fotbalu v obci, udělali maximum práce, aby se nám ji udržet povedlo. Zimní příprava proběhla kvalitně, všechny přípravné zápasy jsme vyhráli, a do jarní části jsme nastupovali v pozitivním rozpoložení. Celý ročník jsme odehráli prakticky se stejným kádrem, který z převážné většiny tvořili domácí hráči, což si v porovnání s daleko většími obcemi nebo mužstvy, proti kterým jsme nastupovali, nemohl říct nikdo. V jarní části jsme hráli, kromě zápasů se Šardicemi a v Kozojídkách, se všemi ostatními soupeři vyrovnané zápasy, sbírali jsme i body a bojovali až do posledního kola o záchranu. Bohužel některé slibně se vyvíjející zápasy se nám nepovedlo dotáhnout do vítězného konce a skončili jsme na 13. místě se ztrátou 3 bodů na Moravskou Novou Ves. Pokud se něco nepředvídatelného nestane, že by se třeba některé mužstvo nepřihlásilo, tak budeme v dalším soutěžním ročníku vráceni do okresního přeboru, což bude škoda, protože někteří kluci mají potenciál hrát vyšší soutěž a nejspíš se stane, že se nám současný kádr nepovede udržet a bude ho těžké doplnit. Problém s hráči v dnešní době začíná už u mládežnických kategorií, kde je jich velký nedostatek, proto se

mužstva v okolních obcích spojují, nebo nemají mládež vůbec. U nás buďme rádi, že všechny věkové kategorie fungují, není dnes vůbec lehké je udržet, tak věřme, že to tak bude pokračovat i nadále. Teď přes léto je přestávka jen krátká, tak za pár týdnů se sejdeme opět na fotbale.

Pavel Bařina, hráč 1. mužstva

Vážení spoluobčané, chtěl bych Vás všechny pozdravit jménem svým a celé tělovýchovné jednoty. Jak plyne čas, tak je tu doba i na to, abych napsal pár řádek o naší TJ. V říjnu jsem oznámil, že již dál nebudu vykonávat svou funkci předsedy, jelikož mě čeká těžká operace a taky dvacet let působení ve fotbale je dost dlouho na to si odpočinout. Chtěl jsem, aby se vytvořil nový výbor a zvolil nový předseda. Protože se tak nestalo, musel jsem v únoru podepsat dotaci obce, aby mohl fotbal fungovat. Čas běžel, a tak když jsem smlouvu podepsal, ručím za to, co se s penězi děje a svolal schůzi.

Nestačil jsem se divit, co se děje, uráží se tu děti jiné pleti, nadává se, jak nic nefunguje a propaguje se spojování poddvorovského fotbalu s jinými vesnicemi. Toto jsem nemohl překousnout a řekl si, že ještě vydržím. Následoval odchod několika funkcionářů, jen proto, že se nebudeme spojovat. Když se řekne A, musí se říct i B. Dovolím si tvrdit, že za ta léta lidé neví ani co to obnáší. Nebudu psát o zákeřnosti našich občanů a nestydím se, ani se nebojím, za to, co tu píšu. Ve funkcích nás zůstalo 11 a můžu říct, že na všem se zatím shodujeme. Víím, že vždycky probíhají boje v zastupitelstvu, co se týče dotací.

Prostředky jsou důležité, ale je to jenom špička ledovce. Nikdo neví, co je za fotbalem práce a odříkání. Když se podívám po okolí

i ve větších obcích tito lidé chybí, proto tam fotbal už není. Zastupitelé těchto obcí by rádi investovali peníze do sportu, ale nemají je komu dát, protože tam nejsou lidé, kteří by se tomu věnovali. U nás jsou lidé, kteří mají fotbal rádi a chtějí, aby každou druhou neděli měli kam zajít a pobavili se s kamarády a přáteli. Ptám se: „Kde se pak potkáme?“ Jsou tu lidé z okolí, kterým na našem fotbale záleží. O to horší je, že těmto lidem se nadává a uráží je, ale proč vlastně? Nerozumím některým lidem, a když se řekne, pojď to zkusit, tak odpověď je: „A proč já?“

Pokud se něco neudělá podle přání rodičů, hned jsou tu výhrůžky: „Dáme děti pryč!“

Je potřeba se zamyslet, že pokud to nebudou naše děti, tak se snažíme shánět děti z okolních obcí, kde fotbal není. Pak dochází k výčitkám, že sem vozíme cizí děti, tak co chceme.

Uráží mě, že se tady roznáší pomluvy, které nejsou pravda, že se dětem slibují peníze, že se kupují zápasy, atd. Je to lež a víc se k tomu nebudu vyjadřovat. Kdo fandíte fotbalu, tak jsem vám vždycky děkoval a přeji si, aby tak bylo i nadále. Ten kdo fotbalu nefandí a chce mu jen škodit, ať se o něj nezajímá a nechodí na něj. Vždyť takové derby s Bojanovicemi a 400 lidí v hledišti je fotbalový

svátek a přání ne jedné vesnice, ale i města.

Záměrně nevytahuji, kdo jakou práci fyzickou dělá na hřišti, posekat trávu, oprat, nalajnovat a veškeré opravy si děláme svépomocně. Stejně tak žádosti o dotace, které jsme již dvakrát získali z MŠMT, a z těchto dotací pořídili dresy, branky, míče a různé tréninkové pomůcky pro žáky a dorost.

Je smutné, že před volbami se slibovalo, jak se budova TJ převede na obec. Myslím si, že nejlepší by bylo veškerý majetek převést na obec, a ta by žádala o dotace na opravy atd.

Konečně by se mohly opravit kabiny, kdo zná hřiště v okolí, tak ví, že máme nejhorší kabiny nejen v okrese, ale i v kraji. Toto je na zamýšlení jak starosty, tak zastupitelstva obce, jde přeci o reprezentaci a vizitku obce.

Závěrem, kdo nám přeje, jsme za to rádi a děkujeme za podporu. Snažíme se dělat tento sport v obci, jak nejlépe umíme a jsme hrdí na to, že jsme TJ Starý Poddvorov. S pomocí všech lidí a hráčů i z okolí jsme zatím nedospěli k závěru dělat z našeho názvu názvu dva.

Přeji všem občanům, našim příznivcům, hráčům i těm nejmenším, kteří začínají sportovat, hezké léto plné odpočinku a příjemných zážitků.

Miroslav Hřebačka, předseda TJ

TERMÍNY AKCÍ STARÝ PODOVOROV

4.-7.8.2023	HODY
02.09.2023	ZARÁŽÁNÍ HORY
25.10.2023	LAMPIONOVÝ PRŮVOD
29.10.2023	DUŠIČKOVÁ MISIJNÍ KAVÁRNA
12.11.2023	SOUSEDSKÉ POZEZENÍ
03.12.2023	ROZSVĚCOVÁNÍ VÁNOČNÍHO STROMKU
09.12.2023	TURNAJ VE STOLNÍM TENISU
09.12.2023	VÁNOČNÍ DÍLNY

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

VÝROČÍ

80 let
Maděryč Bohuslav
Veselská Františka
Hájek Karel
Půlkrábková Helena

85 let
Kosinová Ludmila
Bařinová Emilie
Veselský Miroslav
Uhrovič František
Bortlík Josef

90 let
Trefilíková Marie

93 let
Zimolková Marie

94 let
Bartálová Marie

NAROZENÍ

Žofie Osičková 326
Eliška Prýglová 58

SŇATKY

Tomáš Očenášek Lenka Marková
Ivana Kosinová Karel Helešic
Jana Bukovská Jakub Veverka

ÚMRTÍ

Jaromír Štětka 119
Josef Komosný 31
Pavel Kašík 45
Josef Horňák 223
Miroslav Bartál 84
Pavel Vala 313

RUMUNSKO – IBĂNEȘTI 2023

HLAVNÍ SETKÁNÍ CHARTY OBCÍ EU

Uprostřed karpatských lesů v Transylvánii, ve vesnici dvojnásobně delší než Svatobořice-Místřín, kde medvědi a potulní psi dávají dobrou noc, leží vesnice Ibănești s 5.000 obyvateli a více než 150 medvědy v okolních lesích. Na začátku července se tato obec stala centrem Evropy a bušícím srdcem Charty evropských obcí.

Cesta české delegace začala 5. července v odpoledních hodinách. Všichni jsme poprvé v životě zakusili jízdu nočním lůžkovým vlakem rumunských drah z Vídně. Ačkoliv jsme neměli žádná velká očekávání, i tak jsme se při prvním pohledu zoufale rozesmáli. Všem nám hlavou prolétla jedna myšlenka - tady nemáme šanci vydržet celou cestu.

Do pokoje o velikosti 1x2 metry se měly vlézt nejenom 3 osoby, ale i jejich zavazadla (kterých jsme neměli úplně málo). Nicméně, dobrých lidí se vždycky vleze, a tak jsme se po minutách nekonečného skládání konečně mohli pohnout a podařilo se nám dostat i k postelím. Slova pohodlí a lůžkový vlak nejsou úplně synonyma, ale nakonec jsme si všichni dokázali pohodlně natáhnout nohy a zavřít oči.

Vlak nás na druhý den ráno vysadil v Kluži, čtyřistatisícovém městě, které během školního roku pulzuje studentským životem, avšak během prázdninového dopoledne zelo prázdnotou. Po krátké procházce krásným historickým centrem, jsme se autobusem vydali do Ibănești. Dva a půl hodinová cesta se zdála nekonečnou, klimatizace nefungovala a teplota vystoupala uvnitř až

k 35 stupňům. V těchto chvílích jsme všichni vzpomínali na sice stísněné, leč klimatizované vlakové kupé.

Po rozdělení do rodin proběhlo přivítání tradiční rumunskou pálinkou (jako naše slivovice) a poprvé jsme zakusili rumunskou kuchyni, kterou jsme si všichni zamilovali.

Druhý den byl nabitý program od rána do večera. Po společném průvodu s vlajkami, oficiálních proslovech místního starosty a prezidenta Charty venkovských obcí EU, byl slavnostně odhalen velký směrovník, kde jednotlivé směrovky ukazují směr a vzdálenost ke každému členu této mimořádné organizace. Zatímco si dospělí po následujícím workshopu prohlíželi nedaleký klášter v horách a lovecké muzeum, mládež se pomocí zajímavých aktivit seznamovala se samotným fungováním Charty venkovských obcí EU. Část dne jsme věnovali diskusi o problémech venkovských obcí, která byla pro všechny přínosná, neboť jsme si uvědomili, že některé věci nejsou automatické a měli bychom si jich daleko více vážit. Druhá polovina dne byla ve znamení grilování a vzájemného seznamování. Ani občasný déšť nenarušil pohodovou atmosféru, která zde panovala.

Přátelství navázaná během předešlého dne jsme ještě více utužili v rámci sobotního programu - hraním paintballu či návštěvou továrny na housle a velké školy hudby a tance s uměleckým představením. K večeru toho dne přišel na řadu kulinářský večer, kde každá země prezentovala svá tradiční jídla. Největší úspěch

z našich lahůdek sklídily škvarky, které v Rumunsku znají pod názvem žumar. Z jídel ostatních států můžeme vypíchnout např. Poláky, kteří připravovali pirohy, Chorvaty a jejich černé sěpiové rizoto, maďarské lečo, francouzský kozí sýr či Španěly se sangrií.

V neděli nás naše hostitelská rodina vzala na pastvinu, která se rozkládala na vrcholu nedalekého kopce. V jejím středu byla pastýřská bouda a kolem ní se pásli pod dohledem 12 psů koně, krávy a ovce. Pastýři nám ukázali, jak se vyrábí ovčí sýr, a nakonec nás pohostili tradičním rumunským jídlem (jehnědím s polentou a bryndzou), které připravili v kotlích nad ohněm.

Pan starosta se zúčastnil spolu se členem prezidia Charty obcí EU Tomášem Kuchařem setkání starostů, jehož součástí byly letos i dvě mimořádné události, a to volby nového prezidenta a prezidia organizace. O výsledku voleb a dalších plánech a setkáních Charty obcí EU se dozvíte více ve vánočním zpravodaji.

Naše poslední chvíle v tomto krásném koutě Rumunska jsme strávili na slavnostní večeři, kde jsme se pomalu loučili s naší rodinou i s nově získanými přáteli ze všech koutů Evropy.

Do Rumunska jsme přijížděli bez velkých očekávání. Nicméně všichni se shodneme na jedné věci - na těchto 5 dní budeme ještě dlouho vzpomínat. Samotná země nás všechny překvapila. Lidská pohostinnost a přívětivost zde nezná mezí, příroda byla ještě krásnější, než jsme očekávali, kuchyně byla opravdu chutná, a především jsme zakusili rumun-

ský styl života, který se v mnoha ohledech liší od toho našeho.

Tento krátký, ale velmi intenzivní pobyt nás velmi obohatil, nejenom náhledem na kulturu rumunskou, ale díky nově navázaným přátelstvím i na život v ostatních zemích celé Evropy.

Děkujeme, že jsme měli šanci se tohoto letního setkání Charty obcí EU zúčastnit.

Alžběta Bařinová & Tomáš Kuchař

OSVĚDČENÍ O ÚSPOŘE EMISÍ

Obec Starý Poddvorov

Identifikační číslo
00285293

Díky rozvoji a provozu systému tříděného sběru a recyklace využitelných složek komunálních odpadů, včetně obalových, jste ve spolupráci se společností EKO-KOM, a. s. přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení "uhlíkové stopy".

Úspora, kterou jste dosáhli představuje:

Emise CO₂ ekv.:

100,606 tun

Úspora energie:

1 658 485 MJ

Ing. Zbyněk Kozel
generální ředitel EKO-KOM, a. s.

V Praze dne 18. 7. 2023

Vypočteno na základě studie Posouzení systému sběru a recyklace obalových odpadů z hlediska jejich vlivu na životní prostředí.

UZÁVĚRKA DALŠÍHO ČÍSLA ZPRAVODAJE JE 13.11.2023

CO JSME V ROCE 2022 UDĚLALI PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ?

Díky obyvatelům se naše Obec Starý Poddvorov může za rok 2022 pochlubit výsledky sběru vysloužilého elektrozařízení předaného ke zpětnému odběru společnosti Elektrowin o celkové hmotnosti 6,06 t. Každý obyvatel tak odevzdal průměrně 6,38 kg spotřebičů. Ušetřili jsme tak spotřebu elektřiny a snížili produkci skleníkových plynů. Nespotebovali jsme ropu, železnou rudu, měď a hliník, které jsou potřebné pro průmyslovou výrobu. Nahradili jsme je právě recyklací odevzdaných spotřebičů.

Konkrétní přínos obyvatel vyčísluje Osvědčení o podílu na zlepšení životního prostředí, které na základě dosažených výsledků vystavil kolektivní systém pro sběr a recyklaci vysloužilých spotřebičů Elektrowin.

Vyplývá z něj, že díky našim odpovědným obyvatelům došlo za rok 2022 k úspoře produkce CO₂ o 72,31 tun. Tipnete si, kolik smrků pohltí stejné množství CO₂? 28 ks!

Také nebylo nutné vytěžit a spotřebovat 3 551,01 litrů ropy. Představte si, že z tohoto množství se pokryje spotřeba pohonných hmot aut např. na cestu z Prahy do Brna po dálnici D1 a to 133 krát.

Došlo také k úspoře 36 554,82 kWh energie. Asi stejné množství, jako kdybychom spustili cyklus myčky nádobí 36555 krát.

Z odevzdaného množství spotřebičů se podařilo vrátit do výroby 3 502,94 kg železa. Takové množství recyklovaného železa je možné použít pro výrobu 144 ks nových praček, aniž by bylo nutné těžit železnou rudu.

OSVĚDČENÍ

O PODÍLU NA ZLEPŠENÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Kolektivní systém Elektrowin tímto potvrzuje, že spolupracující partner

OBC STARÝ PODDVOROV

v roce **2022** odevzdal ke zpětnému odběru a recyklaci **6 057 kg** elektrozařízení, které bylo následně zpracováno s využitím nejlepších dostupných technologií a v souladu s evropskými standardy.

Tím se podílí na:

- snížení produkce skleníkových plynů o **72,31 tun CO₂** → množství vzrostlých smrků, které pohltí stejný objem CO₂ – **28**
- omezení těžby o **3 551,01 litrů ropy** → je to stejné jako PHM do osobního auta pro **133 cest Praha – Brno po D1**
- úspoře **36 554,82 kWh** elektrické energie → potřebné k **36 555** mycím cyklům myčky nádobí

recyklaci

3 502,94 kg železa Fe to odpovídá množství železa potřebnému pro výrobu 144 kusů praček	121,74 kg mědi Cu takové množství by bylo zapotřebí pro ražbu 21 643 1€ mincí	149,11 kg hliníku Al to by posloužilo k výrobě 9 941 plechovek o objemu 0,33 l
---	---	---

Ing. Roman Tvrzník
předseda představenstva ELEKTROWIN a.s.

Výpočet proveden na základě výpočetního nástroje WEEE Fora ověřeného PRÉ Consultants bv
Vygenerováno dne: 04.04.2023

Recyklací vysbíraných spotřebičů se také podařilo získat 121,74 kg mědi, což stačí pro ražbu 21 643 1€ mincí, nebo 149,11 kg hliníku, který by stačil na výrobu 9 941 plechovek o objemu 0,33 l.

Pamatujte! Elektrozařízení obsahuje nejen dále využitelné

materiály, ale také škodlivé látky. Odhozením do popelnice se elektrozařízení nedostanou k recyklaci, ale skončí nevyužitě na skládce. Odevzdávejte spotřebiče na sběrný dvůr, nebo poslednímu prodejci při zakoupení nového!

**ČESKÝ ZAHRÁDKÁŘSKÝ SVAZ
STARÝ PODDVOROV
SRDEČNĚ ZVE VŠECHNY OBČANY
V SOBOTU 2. ZÁŘÍ 2023 NA**

ZARÁŽÁNÍ HORY

**S TRADIČNÍM PROGRAMEM
A S HARMONIKÁŘEM JANEM GRABCEM.**

**ZAČÁTEK PROGRAMU V 18:00 HOD.
NA PARKETU V NOVÝCH.**

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO.

Foto přední strana obálky: Zvonice Sv. Martina

Foto zadní strana: Uklidíme Poddvorov; Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Zpravodaj vydává Obec Starý Poddvorov, 696 16 Starý Poddvorov

Povoleno MKČR E 12424

Tisk: Tiskárna LELKA, Dolní Bojanovice

Četnost vydání 2x ročně

Toto číslo vyšlo ve Starém Poddvorově 31. července 2023 nákladem 400 výtisků